

התמונה מועתקת לעמוד של קריספי, לא באמצעות share

התמונה זוכה בתואר: הסטוס הכי קריספי ונעטפת בלי בקשת רשות מהיוצר, במעטפת מסחרית

לפי כתב התביעה שהגישו עוה"ד דניאל בוסתנאי, דורי אייל, דור לוטן וחן פרק ממשרד בוסתנאי עורכי-דין, התביעה הוגשה על "הפרת הנתבעת ברגל גסה את זכויות היוצרים של התובע ביצירתו המקורית והייחודית, שהעלה אל הרשת החברתית פייסבוק". התביעה הוגשה גם בגין עילות של הפרת הזכות המוסרית של היוצר, עשיית עושר ולא במשפט רשלנות וגזל.

עותק לא מורשה ופגיעה ביצירה על-ידי פרסומה שלא בשלמותה

באי כוחו של התובע מספרים בכתב התביעה שהוא נוהג לקדם את עסקיו באמצעות עמוד הפייסבוק שלו ועבור כך הוא משקיע ביצירות שמורכבות מתמונה ואמרות שפר שחיבר. ב-14 באפריל העלה לעמוד הפייסבוק שלו יצירה מקורית – מעין מודעת אבל באמצעותה הוא מודיע על מותו של "האביר על הסוס הלבן" ושאר הכרזות הנגזרות מכותרת זו. לצד המודעה הגרפית, לוי הקליד טקסט משלים בעל מוסר השכל, כיאה לקואצ'ר.

"לתדהמת התובע, התברר לו ב-16 באפריל 2013, יומיים מרגע העלאת היצירה המקורית לעמוד הפייסבוק, כי מתקיימת הפרה בוטה של זכויותיו ביצירה המקורית, בעמוד הפייסבוק המסחרי של אסם המכונה: 'קריספי' – כולם מתחברים', עמוד שמטרתו לקדם את סדרת חטיפי קריספי של אסם", כך לפי כתב התביעה.

"מסתבר כי למרות שהתובע איפשר לכל מי שחפץ להציג את יצירתו באמצעות מנגנון ה-share של פייסבוק, לעשות זאת על נקלה וללא תמורה מתוך העמוד שלו, בחרה אסם בדרך פסולה של [העתקה ויצור עותק לא מורשה של היצירה](#)", נכתב.

עוד נטען כי השיתוף של אסם אמור היה להציג את היצירה באופן זהה לזו המקורית ולהפנות ליצירה המקורית, אך לא כך היה. "למעשה היא בחרה ליצור עותק לא מורשה של חלק מהיצירה על מחשביה ואז להעלותו מחדש לעמוד שלה, תוך ניתוק היצירה ממקורה, עמוד הפייסבוק של התובע, ותוך פגיעה בשלמות היצירה.", נכתב, "שכן הורידה למחשביה העתק של מודעת האבל עם הטקסט שבתוכה אך ללא הטקסט הנוסף שלצידה."

לפי התובע, לא רק שאסם יצרה העתק לא מורשה של עיקר היצירה, אלא שהעתקה בלי הטקסט שלצידה הפך אותה ליצירה אחרת, "משעשעת", כמעט 'זולה', ולא זו היתה כוונת היוצר", כך נכתב. "רק יחד עם הטקסט המצורף למודעה מבחוץ היא מקבלת ממד של מידו והעשרה, במקרה זה, בתחום האהבה הנכזבת."

800 שיתופים לפוסט בעמוד של אסם

בנוסף, כך נטען, אסם העלתה בתחילה את העותק עם קרדיט שגוי – via: רק אהבה, כלומר העניקה קרדיט לעמוד אחר. מאוחר יותר תיקנה את הקרדיט, אך לפי התובע הקרדיט בלבד לא מספיק, שכן על העתקה יש לשלם או לכל הפחות לבקש רשות. הפייסבוק מאפשר לחלוק יצירות בלי להפר זכויות באמצעות כפתור share ואסם לא עשתה זאת.

הפרסום זכה לכ-800 שיתופים ו-650 לייקים. בכך, הפרסום הביא לחשיפה ויראלית של העמוד של אסם ולא הביא לחשיפה של עמוד הפייסבוק של היוצר. מאוחר יותר, ב-19 באפריל, "פורסם [עותק מפר](#) [נוסף של היצירה החסרה](#), שהפעם היא מוטבעת לא פחות, בתוך תמונה אחרת שהיא עטיפת מוצר של אסם, כדי לקדם את המוצר והעמוד", נכתב בכתב התביעה.

"בכך סילפה את היצירה ללא רשות היוצר ולצורך מסחרי מובהק. פרסום זה פוגע בכבודו ובשמו של התובע שכן היא שולבה במסגרת פרסום מסחרי למוצרי מזון.... כל חיבור בין המסרים שלו לבין תעשיית החטיפים, ודאי חיבור כה גס ובוטה, מהווה פגיעה מיידית ביצירתו, בשמו הטוב ובשם של עיסוקו וממסחר את מסריו הרוחניים באופן פוגעני ומביש. גם כאן – לא נעשה שימוש במנגנון ה-share".

עוד נכתב כי חרף מכתב ששלח לה, אסם ממשיכה להציג את הפרסום במשך 6.5 חודשים. לשם כך הוא מבקש פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בסך 100 אלף שקל על כל הפרה.

אסם: "אסם טרם קיבלה את כתב התביעה. לאחר שיגיע לידינו, נוכל ללמוד אותו ולהתייחס לדברים האמורים"

תגיות: אסם | זכויות יוצרים
[חזרה](#)